

[Honoré]

Hvad angår selve lovforslaget, så må det af det hidtil sagte stå klart, at kristeligt folkeparti ikke kan tage medansvar for dette indgreb. Vi finder, at det indholdsmæssigt er skadeligt for landet og uretfærdigt over for store grupper af lønmodtagere, fremfor alt de offentligt ansatte og funktionærgrupperne.

På den anden side har kristeligt folkeparti ikke principielt noget imod, at en regering, dersom der foreligger et forhandlingssammenbrud, kan være nødsaget til at lovgive om disse spørgsmål, og et sådant sammenbrud blev jo konstateret mellem Dansk Arbejdsgiverforening og LO. Vi er derimod ikke sikre på, at det var nødvendigt med et samtidigt indgreb over for de offentligt ansatte.

Konsekvensen af disse overvejelser er, at kristeligt folkeparti vil undlade at stemme, når lovforslaget kommer til afstemning.

En sidste ting – ganske kort – vil jeg tillade mig at fremdrage. Det er en udtalelse fra hr. Ellemann-Jensen, som jeg på en måde er forstående over for og sympatisk over for. Hr. Ellemann-Jensen sagde, at man ikke stiltiende ville finde sig i overenskomststridige aktioner. Det er da en rigtig indstilling at have, at noget sådant ikke bør finde sted, men jeg vil gerne spørge hr. Ellemann-Jensen, hvad regeringspartiet rent konkret har tænkt sig at foreslå regeringen at gøre over for sådanne overenskomststridige aktioner, som man åbenbart ikke vil finde sig i. Hvilke sanktioner, hvilke forholdsregler vil venstre foreslå at man tager i anvendelse?

Svaret på dette spørgsmål vil vise mig, om der er flere realiteter i disse udtalelser end i udtalelserne angående dyrtidsreguleringen.

Ib Christensen (DR):

Hr. Glistrup havde svært ved at vurdere, hvor mange virksomheder der kan bære lønstigninger, og hvor mange virksomheder der ikke kan bære lønstigninger. Deri har hr. Glistrup ret. Der er ingen her i dette folketing, der i virkeligheden kan vurdere det. Derfor synes jeg også, at det forekommer ejendommeligt, at fremskridtspartiet var det første parti, der krævede politisk indgreb i arbejdsmarkedets frie forhandlinger og fastsættelse ved lov her i folketinget af arbejdsvilkårene på hele det private arbejdsmarked, lige så vel som at hr. Glistrup i samme tale,

hvori han konstaterede, at vi ikke havde forstand på disse ting, sagde, at nu skulle vi sandelig her til oktober mødes og fastsætte de kommende overenskomster, nemlig dem, der skal gælde fra 1981.

Jeg har også et par bemærkninger til hr. Ellemann-Jensen, der udtrykker sin store forargelse over de aktioner, som bebudes, og siger, at venstre sandelig ikke stiltiende vil finde sig i disse, som han siger det, angreb på folkestyret.

Jeg synes, det er temmelig groft at komme med en sådan udtalelse, når vi tænker på, at SV-regeringen her ved dette overenskomstindgreb tvangsforlænger, tvangsfornyr overenskomster for hele det private arbejdsmarked og det offentlige arbejdsmarked, uden at størsteparten af det offentlige og det private arbejdsmarked overhovedet har haft en chance for reelle forhandlinger. Det er da klart, at folk gør oprør imod dette, at man for tredje gang i træk, for tredje overenskomstperiode i træk, får et diktat trukket ned over sig om så vitale ting som, under hvilke vilkår man skal eksistere og sælge sin arbejdskraft, og, for virksomhedernes vedkommende, hvilke lønninger man skal betale.

I virkeligheden ser vi jo her i dagens aviser lige så vel som i tidligere dages aviser, hvordan protesterne strømmer ind fra organisationer under FTF og LO. Fra grupper, som ikke normalt aktionerer, ser vi vældige demonstrationer og protester. Det siges direkte, at man ikke vil finde sig i det her, man tager sig selv til rette. Derfor tror jeg, at dette indgreb vil foranledige en lønglidning, der sprænger alle rammer, for folk vil simpelt hen ikke finde sig i det.

Det, man revolterer imod, er måske ikke så meget det, at man ikke får nogle lønstigninger, man synes man har krav på; det, man først og fremmest revolterer imod, det er statsmagtens diktat over ting, som statsmagten ikke skulle blande sig i, hvad man nu altså gør for tredje gang i træk. Derfor vil man opleve en lønglidning, formentlig aktioner, uro og engelske tilstande, som man ikke gør sig begreb om.

Derfor har hr. Ellemann-Jensen selvfølgelig totalt uret, når han siger, at dette betyder den opstramning af økonomien, som overhovedet var politisk mulig. Tværtimod betyder det, at man hælder olie på bålet.